

Nr 348

Av fru Forsling m. fl., om höjning av reseersättningen för personal vid ungdomsvårdsskolorna.

I Bilaga 7 till statsverkspropositionen år 1964 under rubriken Ungdomsvårdsskolor: Omkostnader föreslås beträffande reseersättningar för personal en höjning med 150 000 kr., vilket anslag till stor del motiveras med de ökade arbetsuppgifterna för de assistenter, som skall söka effektivisera elevernas vård utom skola. En energiskt bedriven familjevårdsverksamhet anses kunna minska behovet av anstaltsvård genom förkortade vårdtider och minskat antal återintagningar av utplacerade elever.

Sannolikt är detta resonemang riktigt. Icke förty är det för många elever av stor betydelse att under sin vistelse på skola någon gång kunna resa till föräldrahemmet eller, i den mån detta inte är lämpligt, till något släktinghem. Sådana permissionsresor torde böra ges med viss urskillning. Såvitt bekant har permissionsinstitutet inte heller missbrukats. Men man får inte underskatta betydelsen av sådana permissionsresor i rehabiliterande syfte. Därför vore det önskvärt, att så stora reseersättningar kunde ställas till skolornas förfogande, att rektorerna inte på grund av penningbrist nödgas vägra en elev att exempelvis besöka sitt hem under någon helg, om eleven visat sig vara förtroendet värd.

En del rektorer, särskilt i de avlägset belägna ungdomsvårdsskolorna, kommer ofta i ett sämre läge, då resor från deras skolor blir synnerligen kostsamma. Även om föräldrarna eller eleverna själva till stor del bidrager med respengar, är förhållandet icke tillfredsställande.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen under titeln Ungdomsvårdsskolorna: Reseersättningar måtte anvisa ett belopp av 163 000 kr., vilket överensstämmer med socialstyrelsens förslag, i stället för de 150 000 kr. som Kungl. Maj:t föreslagit.

Stockholm den 24 januari 1964

Ruth Forsling

Ingrid Gärde Widemar

Brita Elmén
